

Advent 2015

FARNÍ ADVENTNÍ PROGRAM PRO DĚTI



1. TÝDEN

Ježíšova přítomnost mění život nám i druhým

Příběh

Hanka byla 8letá holčička, která bydlela se svou maminkou a tatínkem v malém městečku. Celý týden se těšila vždy na sobotu, kdy jezdila na návštěvu k dědečkovi. Ten bydlel v nedaleké vesnici. Spolu si vždy hráli, četli knížky a dokonce i pekli buchty a také trochu pracovali. Na to všechno se Hanka moc těšila. Jednu sobotu, bylo to na začátku adventu, dědeček Hanku přivítal s tajemným úsměvem a řekl: „Dnes si začneme číst jeden velmi starý příběh“.



Vzal velkou knihu, otevřel ji někde uprostřed a začal číst příběh: „Před mnoha a mnoha lety, když ještě lidé nejezdili auty, neexistovaly mobily ani počítače, žil chlapec jménem Jeník. Bylo mu asi tak 10 let a často se trápil tím, když kolem sebe pozoroval nějaké zlo: nemoci, hádky, závist a jiné. Jeho tatínek a maminka museli mnoho pracovat, aby uživil rodinu. Na Jeníka neměli moc času. Z práce přišli často tak unavení, že se spolu občas i pohádali. A Jeníkovi z toho bylo smutno.

Jednoho večera, byla už skoro tma, seděl Jeník na zemi před domem a přemýšlel. V tom se stalo něco zvláštního. Nebe nad ním se rozzářilo. Jeník zvedl hlavu vzhůru, aby zjistil, co se stalo. Uviděl velkou hvězdu, která svým svitem ozařovala celé městečko. Byla tak velká a krásná, že Jeník z ní nemohl oči odtrhnout. Stále se na ni díval a najednou, jako by jej ta hvězda někam zvala. Jenda se zvedl a vydal k místu, kam hvězda posílala nejvíce svých paprsků. V tom místě byl jednoduchý dřevěný přístřešek a uvnitř sedělo Dítě. Kolem Dítěte se rozlévala ještě větší zář, než jaká šla z hvězdy. Dítě, když Jeníka uvidělo, radostně se zasmálo a zakývalo na něj. Ani nevěděl proč, přistoupil blíž k Dítěti a klekl si před ním. Něco jej nutilo klanět se tomuto malému Dítěti. Jeníkovi se zdálo, jakoby toto Dítě bylo Pánem celého jejich města, dokonce Pánem celého světa a celého vesmíru. Bylo mu v blízkosti Dítěte velmi dobře. Čas se jakoby zastavil. Dívali se na sebe Po nějaké době se dítě opět usmálo a dalo Jeníkovi krásný květ a jakoby mu pokynulo, že už má jít domů.

Jeník se zvedl, vzal si květ a šel domů. Doma dal květ do staré vázy po babičce a myslel na krásné Dítě. V tom se vrátila maminka z města, byla velmi unavená, ale jakmile uviděla květinu, jakoby omládla. Vrátila se jí síla a dokonce i úsměv. Za nějakou dobu přišel také tatínek. Dnes měl opravdu těžký den, ale jak uviděl květinu, celý se rozjasnil, dal mamince pusu a začal si s Jeníkem hrát. A Jeník věděl, že za tento zázrak vděčí Dítěti a jeho květině.“

Komentář: Děti, vy víte, co to bylo za Dítě, kterému se Jeník klaněl a které mu dalo květinu? Byl to Pán Ježíš. Co myslíte, můžeme se také my takto s Pánem Ježíšem potkávat? Ano, můžeme. Například tady v kostele před svatostánkem. Sem za ním můžeme přijít a dívat se na něj, stejně jako se na něj díval i malý Jeník. A dostaneme také květinu? Jak ji dostaneme? Pán Ježíš, každému z nás, kdo sem přijde opravdu za ním, dá takovou květinu do srdce. Když pak přijdeme domů, musíme tuto květinu ve svém srdci opatrovat. Tím, že kromě ranní a večerní modlitby i přes den si vzpomeneme na Pána Ježíše a něco mu řekneme, a když budeme doma pěkně pomáhat rodičům. Tímto se květina v našem srdci pěkně rozvoní a přinese radost a pokoj také do naší rodiny.

ADORACE

Kněz: Velebená budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltární.

Animátor: Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsme se tady u tebe mohli sejít. Děkujeme ti za to, že ty jsi přišel k nám na zem, jsi tu s námi a chceš se s námi radovat ze všeho, z čeho máme radost. Víme, že ty nás máš rád, a proto také my rádi přicházíme sem za tebou.

Píseň: *Můžeš mít radost* (HOSANA 1, č. 148)

Pane Ježíši, někdy se nám ale stává, že tě moc nevnímáme. Máme svoje trápení, na které myslíme, a zapomínáme s ním přijít za tebou. Tebe ale všechny naše starosti zajímají, protože umíš i do nich vnést svou radost.

1. dítě: Pane Ježíši, odevzdáme ti strach ze zkoušení a písemek, které nás ve škole tento rok čekají.
2. dítě: Pane Ježíši, odevzdáváme ti smutek z toho, když máme málo kamarádů a nikdo se s námi nechce bavit.
3. dítě: Pane Ježíši, odevzdáváme ti, všechen hněv z toho, když nás rodiče a učitelé nechápou.
4. dítě: Pane Ježíši, odevzdáváme ti všechno zklamání, když se nám nepodaří udělat, o co jsme se snažili.
5. dítě: Pane Ježíši, odevzdáváme ti všechno trápení, když vidíme, že se někdo hádá nebo si s druhými nerozumí.

Píseň: *Do tvých starostí* (KOINONIA, č. 99)

Animátor: Pane Ježíši, teď už víme, že ty nás nenecháváš nikdy samotné. Pro každého z nás máš připraveno mnoho dobrého a chceš nám to dát. Nejsou to sice žádné hmotné věci (mobily, tablety ani počítače), ale je to něco mnohem důležitějšího. Jsi to ty sám.

1. dítě: Pane Ježíši, ty jsi naše Láska.
2. dítě: Pane Ježíši, ty jsi náš Pokoj.
3. dítě: Pane Ježíši, ty jsi naše Radost.
4. dítě: Pane Ježíši, ty jsi náš Život.
5. dítě: Pane Ježíši, ty jsi naše Pravda.

Píseň: *Ježíš žije, aleluja* (HOSANA1, č. 87)

Animátor: Pane Ježíši, to, že tě můžeme znát, je velký dar. Mnoho lidí o tobě ještě neslyšelo a někteří ani slyšet nechtějí. Ty máš ale všechny lidi rád a chceš jim ukázat svoji lásku. Prosíme tě, Pane Ježíši, pomáhej nám, abychom jim také my svým životem, slovem i příkladem ukazovali na tebe. Udělej z nás své apoštoly, kteří budou do světa přinášet tvou lásku.

1. dítě: Pane Ježíši, pomoz nám přinášet tvoji lásku do našich rodin.
2. dítě: Pane Ježíši, pomoz nám přinášet tvoji lásku do naší třídy.
3. dítě: Pane Ježíši, pomoz nám přinášet tvoji lásku tam, kde si hrajeme s kamarády.
4. dítě: Pane Ježíši, pomoz nám přinášet tvoji lásku do naší farnosti.
5. dítě: Pane Ježíši, pomoz nám přinášet tvoji lásku mezi naše sourozence.

Píseň: *Je stále přítomná* (HOSANA 1, č. 79)

Animátor: Děkujeme ti, Pane Ježíši, za tento čas strávený s tebou. Máme tě rádi a těšíme se na další společné setkání tady v kostele i kdekoliv jinde, protože teď už víme, že s tebou můžeme mluvit kdykoliv a kdekoliv a že ty nás slyšíš. Prosíme tě, pomoz nám, ať na tebe často myslíme. Amen.

Svátostné požehnání

Aktivita: Animátor po adoraci rozdá každému dítěti dvě květiny (příloha Květina 1). Barevnou květinu dítě daruje nějakému člověku v kostele (ne však druhému dítěti) a nevybarvenou květinu si vezme domů, doma ji vymaluje a po té daruje někomu z příbuzných či známých. Animátor vysvětlí, že pomocí této květiny mohou děti někomu udělat radost, a tak svědčit lidem o Boží lásce, stejně jak se před chvílí říkalo při adoraci.

2. TÝDEN

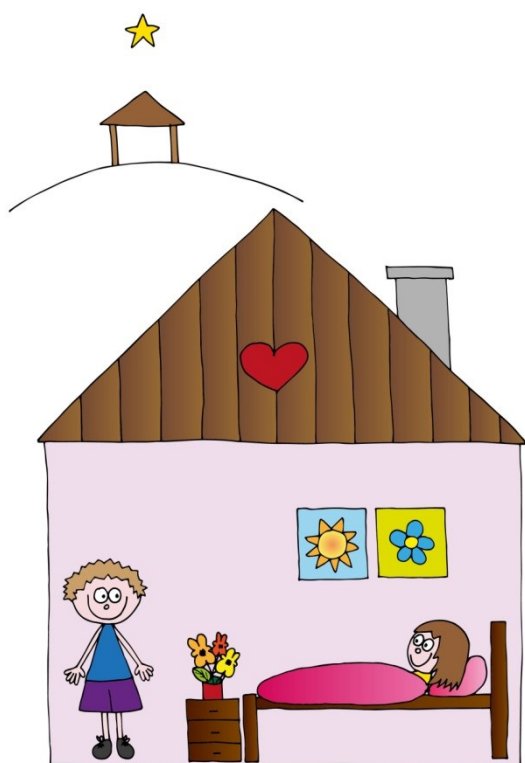
Ježíš naslouchá a soucítí s člověkem

Příběh

Hanka se už nemohla dočkat soboty. Velmi se těšila na pokračování příběhu o Jeníkovi. Konečně byla sobota ráno a po snídani ji maminka vezla k dědečkovi. „Dědečku, dědečku,“ volala Hanka, „že mi zase budeš číst z té velké knihy?“ „Rád, Haničko,“ usmál se dědeček a podal Hance hrnek teplého čaje, aby se nejprve zahřála. Pak si ji posadil na kolena, otevřel velkou knihu a začal číst:

„Malý Jeník celý týden velmi pečlivě opatroval květinu, kterou dostal od Dítěte a která přinesla radost a pokoj do rodiny. Každý den si vzpomněl na Dítě a v tu chvíli květina a s ní i celá rodina získávaly novou sílu a radost. Asi za týden to už nemohl vydržet a znovu se vydal za Dítětem. Je pravda, že květina pomohla jeho rodině, ale malá holčička od sousedů velmi těžce onemocněla a žádný lékař jí nedokázal pomoci. Paní sousedka velmi plakala a pan souseď byl každým dnem více a více zahloubaný a shrbený. Jeník by tam rád nějak pomohl. Ale byl to jenom malý chlapec a proti zlé nemoci nic nezmohl. Proto teď běžel k Dítěti. Dítě, jakmile jej uvidělo, opět se radostně zasmálo. Jeníka opět přemohl úžas nad tímto malým Dítětem, které budilo dojem vládce všeho tvorstva. Jeník před Dítětem

padl na kolena a v té chvíli jej zaplavila velká radost a pokoj. Tentokrát se Jeník po chvíli osmělil a poděkoval Dítěti za květinu, kterou minule dostal a vyprávěl mu, jak květina přinesla radost do jeho rodiny. Dítě moudře a radostně přikyvovalo. Po chvíli se Jeník opět osmělil a povídal Dítěti o nemocné holčičce. Dítě pozorně poslouchalo a pak se rozplakalo nad bolestí celé rodiny. Ale co se nestalo? Slzy Dítěte se proměnily v krásně vonící kytičku fialek. Dítě se opět radostně usmálo a podalo kytičku Jeníkovi. Jeník poděkoval a věděl, že teď už má jít a přinést kytičku sousedům. Utíkal, co mu jenom nohy stačily, aby k sousedům



přiběhl dřív, než půjdou spát. Zaklepal na dveře a čekal. Otevřel mu smutný tatínek holčičky. Jeník nedočkavě vyhrkl: „Přinesl jsem vaší Marušce fialky.“ Smutný tatínek pustil dál a zavedl jej do Maruščina pokoje. „Ahoj“, řekl „já jsem Jeník, bydlím vedle vás a přinesl jsem ti kytičku fialek.“ A začal vyprávět o Dítěti a tom, jak od něj minulý týden dostal krásnou květinu a ta květina přinesla radost do jeho rodiny. Jak vyprávěl, přisedli k němu i tatínek a maminka od Marušky a pozorně jej poslouchali. A jak tak poslouchali, postupně také do jejich srdcí přicházel pokoj a radost. Jeník by sice trochu zklamaný z toho, že se Maruška neuzdravila, ale když viděl, jak je celá tato rodina pospolu šťastná, pochopil, že právě toto si Dítě přálo.“

Komentář: Děti, všimli jsme si něčeho? Jeníkova květina dostala vždy novou sílu, když si vzpomněl na Dítě. A to jsme si říkali také minule, že? Že naše květina v srdci se rozvoní, když si vzpomeneme na Pána Ježíše a něco mu řekneme a tehdy také začne působit. Vzpomněli jste si někdo na něho přes týden? Jestli někdo zapomněl, může to tento týden zkoušet znovu. Všichni to tento týden budeme zkoušet znova.

A další věc, děti. Minule se Jeník na Dítě jenom díval a dnes už mu povídal všechno možné, co jej napadlo. První mu děkoval a potom také řekl, co ho trápí. Takto může vypadat také náš rozhovor s Pánem Ježíšem = naše modlitba, že? Takto se mohou modlit malí i velcí. První poděkovat a pak říct, co mě trápí. Protože, když nás něco trápí, Pána Ježíše to taky trápí. Všimly jste si, jak plakalo to Dítě? Ale když mu to všechno řekneme, Pán Ježíš nám opět dá do srdce novou květinu, která přináší radost i do těžkých situací.

ADORACE

Píseň: *Nyní pokloňme se před Králem* (KOINONIA, č. 34)

Kněz: Velebená budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltární.

Animátor: Pane Ježíši, my před tebou poklekáme, to znamená, že se ti klaníme. To proto, že jsi Král. Ty jsi Králem celé země a celého vesmíru a my chceme, abys byl také Králem v naší farnosti, v našich rodinách a Králem našich srdcí.

(Děti opakují po animátorovi)

Pane Ježíši,

děkuji ti, že mě máš rád.....

a že ti na mně záleží.....

Děkuji ti, že mě máš rád, když jsem hodný.....

i když zlobím.....

Pomoz mi, abych, ti dělal jenom radost.....

Píseň: *Vše, co mohu dát, je chvála* (KOINONIA, č. 10)

Animátor: Pane Ježíši, velmi často tě o něco prosíme, ale když se nám to splní nebo se nám něco podaří, už ti za to zapomínáme poděkovat. Mnohdy máme tolik věcí a darů, že si myslíme, že je to samozřejmost. Ale tak to není. Všechno, co máme, je tvým darem. Bez tebe bychom neměli nic, ani naše životy. Jsme na světě, protože tys nás tady chtěl mít a máš pro každého svůj plán.

- Děkujeme ti, Pane Ježíši, za rodiče.
- Děkujeme ti, Pane Ježíši, za sourozence.
- Děkujeme ti, Pane Ježíši, za to, že jsme zdraví.
- Děkujeme ti, Pane Ježíši, za to, že můžeme chodit do školy.
- Děkujeme ti, Pane Ježíši, že v naší zemi není válka.
- Děkujeme ti, ...
- Děkujeme ti, ...
- Děkujeme ti, ...

Pane Ježíši, bylo by toho ještě mnohem více, za co bychom ti chtěli a měli děkovat. Víme, že o spoustě věcí, které pro nás každý den děláš, ani nevíme, a tak ti chceme za všechno poděkovat touto písní:

Píseň: *Chceme Ti děkovat, Bože* (viz příloha); *Díky* (HOSANA 1, č. 44)

Animátor: Pane Ježíši, chceme tě nyní prosit (stejně jako Jeník z příběhu) za všechno, co máme na srdci. Ty jsi Král a Pán celého světa, a přece ti

záleží na každém z nás. Ty jsi zažil všechnu bolest světa, dokonce i smrt, a proto soucítíš s každým, kdo má nějaké trápení.

Chceme nyní napsat jména lidí, za které tě prosíme.

Děti dostanou před adorací tužku a malý papírek (příloha Květina 2), na který napíše jméno člověka, za kterého prosí. Doma si květinu vymalují a celý týden se budou za tohoto člověka modlit. Animátor vysvětlí, že takto mu vyprosí „duchovní kytíčku“ do života.

Víme, že nás slyšíš, kdykoliv tě o něco prosíme, ale také víme, že všechno má svůj čas. I když se naše přání hned nesplní, ty na naše modlitby nezapomínáš a všechny je vyslyšíš ve správný čas a správným způsobem.

Prosíme tě, Pane Ježíši, požehnej nám všem, ať na tebe přes týden nezapomínáme a ať se často modlíme za sebe i za druhé.

Svátostné požehnání

3. TÝDEN

Ježíš chce být s námi a záleží mu na nás

Příběh

Hanka měla opět celý týden na to, aby přemýšlela o tajemném Dítěti ze starého příběhu, který jí dědeček čítával, a o těch květinách, které od něj Jeník dostával. Jedna květina přinesla nový život do Jeníkovy rodiny a ta druhá přinesla radost do rodiny nemocné Marušky. Dítě, které je Králem. Něco jí to připomínalo. Ale nemohla si vzpomenout co.

Další sobotu ráno ji už dědeček čekal s hrnkem teplého kakaa a otevřenou knihou. „Tak jak pak ses celý týden měla? Nezapomněla jsi na Jeníkův příběh?“ Přivítal ji. „Ne, nezapomněla!“ smála se Hanka. *A co vy, děti, pamatujete si ještě na Jeníkův příběh?* Hanka se pohodlně usadila na lavici za stůl, pomaličku popíjela kakao a dědeček začal číst:

„Přes týden chodil Jeník do školy. Docela ho to i bavilo. Měl tam dobré kamarády. Ale občas se i tady semlela nějaká ta nepříjemnost. Jeník přemýšlel: „I tady by se mi hodila nějaká květina. Musím se vypravit opět za Dítětem.“ Jak si řekl, také udělal. Ještě ten den přiběhl k jednoduchému dřevěnému přístřešku, kde přebývalo Dítě, které ze sebe vyzařovalo majestát Pána všeho tvorstva a které se zároveň tak vesele dokázalo smát. Ale dnes se Dítě nesmálo. „No, co“ pomyslí si Jeník, „já potřebuju květinu.“ A dychtivě natáhl ruku k Dítěti. To se ale na něj velmi smutně podívalo. V tu chvíli si Jeník uvědomil svoji chybu: Vůbec nemyslel na Dítě, na to, že ono tu celý týden čeká jen na něj. Když přiběhl ani si Dítěte moc nevšímal, nepozdravil je, nepoděkoval za to, že mu celý týden skrze svou květinu pomáhalo a vůbec si nevšímal toho, že je tak smutné. A Jeníkovi začaly téct po tvářích slzy lítosti. Chtěl květinu, která by vnesla radost do jeho školy, ale sám se choval bezohledně. Hned poprosil Dítě, aby mu odpustilo, a slíbil, že za ním teď bude chodit častěji. A tak se také stalo. Jeník teď chodil za Dítětem častěji. Někdy s ním jenom tak byl, díval se mu do tváře a nic neříkal. Jindy zase vyprávěl, co se děje doma, jak se



má nemocná Maruška a její rodina nebo různé zážitky ze školy. Dítě a Jeník se stali nerozlučnými přáteli. Když před ním Jeník klečel, byly to ty nejkrásnější chvíle v jeho životě. Na konci každého setkání mu Dítě věnovalo jednu květinou a tyto květiny pak Jeník dával různým lidem, které potkal a občas se s někým i zastavil a vyprávěl mu o Dítěti, které přebývá tady nedaleko a o tom, jak mu ve všem pomáhá. A radost se postupně šířila po celém městečku.

Komentář: Děti, co nám říká dnešní příběh? Nebylo by dobré chodit za Pánem Ježíšem, jen když ho chceme o něco prosit. Je důležité mu také poděkovat. Když přijdeme do kostela, můžeme si to představit, že je to jako když jdeme k někomu na návštěvu. Kostel je dům, ve kterém bydlí Pán Ježíš. Když jdeme k někomu na návštěvu, obvykle mu něco přineseme. I my můžeme Pánu Ježíši přinést dárek. Takovým dárkem může být to, že mu poděkujeme za to, že je s námi a pomáhá nám, když jsme ve škole, doma, s kamarády.

ADORACE

Píseň: *My jsme zde* (KOINONIA, č. 136)

Kněz: Velebená budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltární.

Animátor: Pane Ježíši, chválíme tě za to, že za tebou smíme přicházet na toto místo a že nás tu všechny vždycky rád vítáš. Víme, že tento kostel je tvůj dům a že tu pro každého z nás máš přichystané místo. Děkujeme ti, že s námi vždycky počítáš. Prosíme, odpusť nám chvíle, kdy my nepočítáme s tebou a raději děláme věci podle sebe.

- Odpusť nám, Pane Ježíši, když myslíme jen na sebe a zapomínáme na tebe a na druhé.
- Odpusť nám, Pane Ježíši, když nemáme dost odvahy se k tobě před kamarády přiznat.

- Odpusť nám, Pane Ježíši, když ti zapomínáme poděkovat, za všechno, co jsi pro nás udělal.
- Odpusť nám, Pane Ježíši, když jsme v kostele nepozorní.
- Odpusť nám, Pane Ježíši, když neplníme sliby, které jsme dali.

Píseň: *Co svět nemůže dát* (KOINONIA, č. 108)

Animátor: Pane Ježíši, děkujeme ti, že jsi Dobrý Pastýř, který zná své ovečky jménem. I nás znáš jménem, chráníš nás a opatruješ.

- Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že jsi tu teď s námi, že na nás máš vždycky čas.
- Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že nám odpouštíš naše hříchy a už nám je nepřipomínáš.
- Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že se o nás staráš.
- Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že s tebou se nemusíme ničeho bát.
- Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že jsi naším nejlepším přítelem.

Zkusme se nyní zamyslet nad tím, z čeho jsme v poslední době měli opravdu radost. I kdyby to byla jen nějaká maličkost. (chvíle ticha)

A nyní za to Pánu Ježíši ze srdce poděkujme, protože všechno stojí za to, abychom mu děkovali. (chvíle ticha)

Píseň: *Ježíši, Ty jsi chléb živý* (KOINONIA, č. 106)

Animátor: Pane Ježíši, ty nás máš rád a chceš žít s námi. Přicházíš v podobě (bílého chleba) Eucharistie a sytíš naše duše, měníš naše chování a dáváš nám do srdcí radost.

Prosíme tě, přicházej také všude tam, kde tě ve svých životech potřebujeme.

- Přijď, Pane Ježíši, do našich rodin.
- Přijď, Pane Ježíši, k našim nevěřícím kamarádům.

- Přijď, Pane Ježíši, do našich tříd a k našim spolužákům.
- Přijď, Pane Ježíši, když jsme smutní i když máme radost.
- Přijď, Pane Ježíši, do našich přání a snů.
- Přijď, Pane Ježíši, do našich srdcí.

Kněz: O to všechno tě prosíme skrze Krista našeho Pána Amen.

Píseň: *Přijď, Pane, do našich srdcí* (KOINONIA, č. 41)

Svátostné požehnání

Aktivita: Na konci adorace animátor rozdává dětem květiny (příloha Květina 3). Doma si děti za každý dobrý skutek vybarví jeden okvětní lístek a napíší do něj, jak dobrý skutek udělaly. Vymalované květiny si pak přinesou v neděli na mši svatou a nesou v obětním průvodu. Animátor vysvětlí dětem, že dobré skutky jsou také „duchovními květinami“, které přinášejí radost do rodiny nebo druhým lidem a v této radosti sem přichází také Pán Ježíš.

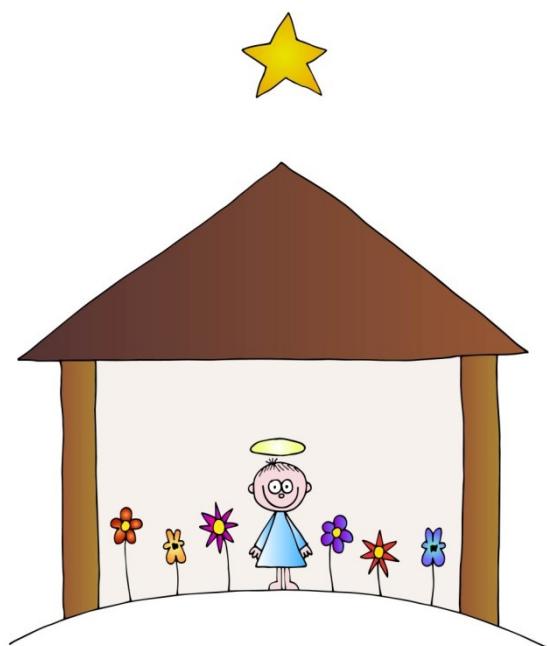
4. TÝDEN

Ježíš přichází na svět, aby nám dal nový život

Příběh

Je to už tři týdny, kdy Hanka nemyslela na nic jiného než na Jeníka a Dítě ze starého příběhu. Snila o tom, jaké by to bylo, kdyby se ona, Hanka, mohla setkávat s takovým Dítětem. Co by mu asi řekla? Když by si pak domů a do školy mohla odnést takovou květinu, co by se pak stalo? Jak krásné by bylo, kdyby takovou květinu mohla mít stále u sebe. Všude kam by vstoupila, by květina nenápadně přinášela radost. Všechny hádky a starosti by se změnily v radostný smích. Když ji v sobotu maminka přivedla k dědečkovi, všechny tyto své sny a nápady mu Hanka povykládala. Pak rychle běžela k poličce, kde míval dědeček velkou knihu položenou. Otevřela ji na tom místě, kde minulý týden dočetli a chtěla ji podat dědečkovi, ale vidí, že dál už byly stránky prázdné. „Co to má znamenat? Jak to, že příběh už dál nepokračuje?“

Dědeček se na Haničku usmál, vzal si ji na kolena a začal vysvětlovat: „Příběh pokračuje, ale teď už se bude odehrávat ve tvém životě.“ „V mém životě?“ zvedla překvapeně hlavu Hanka. Dědeček přikyvoval: „Ano, ve tvém životě. Vždyť ses přece chtěla setkávat s Dítětem a přinášet jeho radost a pokoj mezi všechny lidi.“ „Ano, to jsem chtěla,“ špitla nejistě Hanka, „ale já přece nevím, kde to Dítě bydlí. Nikdy jsem ho neviděla.“ „Tak to se tam rychle musíme vypravit,“ rozhodl dědeček. Oba se rychle



oblekli a vyrazili. Ale kam to šli? Šli po známé cestičce ke kostelu. Vstoupili do kostela a dědečkem zavedl Hanku ke svatostánku. Před svatostánkem poklekli a zůstali zde klečet. Dědeček ukázal směrem ke svatostánku: „Tady bydlí Dítě. Když sem za ním budeš pravidelně chodit, Ono ti bude dávat květiny, které sice neuvidíš, ale tyto květiny budou ve tvém srdci. Když pak někam přijdeš a řekneš: „Pane Ježíši, přijď sem se svou radostí,“ květina ve tvém srdci se rozvoní a Pán Ježíš bude tak postupně skrze tebe pomáhat lidem ve světě, aby objevili radost, kterou jim

přinesl.“ Hanka se překvapeně dívala tu na dědečka, tu na svatostánek a uvědomila si: „Vždyť za pár dnů budou Vánoce, kdy slavíme narození Pána Ježíše. Pán Ježíš je tím Dítětem! A já se můžu stejně jako Jeník s ním setkávat a pak ho přinášet k lidem, které budu potkávat.“ Hanka byla ráda, že ji sem dědeček zavedl a potichoučku začala Pánu Ježíši ve svatostánku říkat všechno, co chtěla říci tomu tajemnému Dítěti.

Komentář: Tak vidíte, děti, už i malá Hanka přišla na to, že tím Dítětem je Pán Ježíš. Také nám zbývá necelý týden do dne, kdy budeme slavit jeho narození. Narozeniny Pána Ježíše (a současně připomínka toho, že Bůh přišel na naši zem) je to pro nás tak radostná událost, že je neslavíme jenom jeden den, ale slavíme je celé Vánoce. Na Vánoce se určitě všichni těšíme. Ale máme připravený nějaký dárek pro Pána Ježíše?

ADORACE

Kněz: Velebená budiž bez ustání Nejsvětější svátost oltární.

Píseň: *Pojďte ke mně všichni* (KOINONIA, č. 206)

Animátor: Pane Ježíši, ty nám všem říkáš: „Pojďte ke mně všichni.“ Ty chceš, aby všichni k tobě našli cestu, aby tě poznali a mohli se z tebe radovat, tak jako my. Záleží ti na každém člověku, protože každému chceš dát svůj pokoj a své přátelství. Ty zde přebýváš ve svatostánku a my za tebou můžeme každý den přicházet a těšit se ze setkání s tebou.

Pane Ježíši, klečíme zde před tebou a chceme ti vzdávat chválu za to, jak jsi dobrý k nám všem.

1. dítě: Chválíme tě, Pane Ježíši, protože ty nás máš vždycky rád.
2. dítě: Chválíme tě, Pane Ježíši, ty, veliký Bůh, přicházíš k nám maličkým.
3. dítě: Chválíme tě, Pane Ježíši, ty jsi dobrý a stále nám odpouštíš, když děláme něco špatného.

4. dítě: Chválíme tě, Pane Ježíši, že jsi laskavý a vždy posloucháš, co ti chceme říct.
 5. dítě: Chválíme Tě, Pane Ježíši, že k nám každý den přicházíš v bílém chlebě – Eucharistii.
- Chválíme Tě, Pane Ježíši, za
 - Chválíme Tě, Pane Ježíši, za
 - Chválíme Tě, Pane Ježíši, za

Aktivita: animátor dětem rozdá květiny a po té, co dítě řekne chválu, přinese květinu k Nejsvětější svátosti. Jestli se některé dítě bojí nahlas říct chválu, může jenom zanést Pánu Ježíši květinu a třeba v duchu něco říct.

Píseň: *Jsme děti Tvé* (KOINONIA, č. 49)

Animátor: Pane Ježíši, i my, přestože jsme jen děti, s tebou můžeme mluvit. Můžeme ti říct tolik věcí. A i když jsou to třeba jen maličkosti, tobě na nich záleží. Zajímá tě všechno, co je v nás a kolem nás, protože nás máš rád.

1. dítě: Pane Ježíši, je nám tady s tebou dobře.
2. dítě: Pane Ježíši, máme tě rádi.
3. dítě: Pane Ježíši, bez tebe by bylo na světě těžko.
4. dítě: Pane Ježíši, ty nám dáváš radost.
5. dítě: Pane Ježíši, chtěli bychom být pořád s tebou.

Nyní může každý sám v duchu přidat něco, co by chtěl Pánu Ježíši říct:
(pomůžeme dětem následujícími větami)

Pane Ježíši, dneska se mi podařilo (chvilé ticha)

Pane Ježíši, dneska jsem byl smutný, protože (chvilé ticha)

Pane Ježíši, často myslím na (chvilé ticha)

Píseň: *Vyvyšuji Tebe, Pane* (KOINONIA, č. 87)

Animátor: Pane Ježíši, za několik dní budeme slavit tvoje narozeniny. Je to velká událost v životě každého křesťana a chceme, aby to byla důležitá chvíle i v našem životě. Ne proto, že budeme dostávat dárky pod stromečkem, ale hlavně proto, abychom si uvědomili, že ty, Bůh, ses kvůli nám narodil jako malé dítě. A to ne v nějakém krásném paláci, ale ve stáji, narodil ses do největší chudoby, aby za tebou mohl přijít každý, bez ohledu na to, jestli je chudý nebo bohatý. Chceme tě nyní prosit za sebe, abychom se na Vánoce dobře připravili a správně je prožili.

- Pane Ježíši, prosíme tě, abychom byli o Vánocích k druhým laskaví a vlídní.
- (Pane Ježíši, prosíme tě, aby byla o Vánocích v našich rodinách láska a pokoj.)
- Pane Ježíši, prosíme tě, ať nejsme o Vánocích lakomí a dokážeme se rozdělit i s těmi, kteří nic nemají.
- Pane Ježíši, prosíme tě za všechny, kteří jsou chudí a bez domova, aby o Vánocích poznali vlídnost druhých lidí.
- Pane Ježíši, prosíme tě, abychom byli vděční za každý dárek, který o Vánocích dostaneme.
- Pane Ježíši, prosíme tě, za všechny, kdo jsou o Vánocích sami, pošli jim někoho, kdo by je potěšil.

Kněz: O to všechno tě prosíme skrze Krista našeho Pána. Amen.

Svátostné požehnání

© 2015

Určeno pro vnitřní potřebu Arcibiskupství olomouckého, neprodejné.